

ព្រះគ្រីស្ទដ៏មានសិរីល្អអះ បង្រៀបផ្ទៃមុខពុទ្ធិយោគករណ៍នៅក្នុង ដានីយ៍លែ និង វិវរណៈ

2024-04-05

សុទ្ធជត្តជានិមិត្តរូបអំពីពុទ្ធគ្រិស្តសតវត្សរ៍ទី១៧។

ហើយសំឡេងពាក្យសមុទ្ររបស់លោកដូចជាសំឡេងរបស់មហាជន។ ដានីយ៉ែល ១០:៤-៦។

នៅពេលដល់ភ្នំហានយើង។

ប្រអិម្មយបរពិភុតសកម្មភាពមួយ ឬទទួលនូវសភាពមួយ។

បុរេវិវត្តសកម្មភាព (ការសើច)។

មានបណ្តាញឈ្មោះអនក្សន៍នៃវត្តភ័ស្តុភារមហាព្រះជន្មលោក៤)

«នាងមានធុរៈវិធីសិស្សរបស់នាងខិតខំរៀនសូត្រការប្រឡង»។ (និទានៈ បុរាណ
«នាង»
មានបណ្ណាល័យសិស្សរបស់នាងចូលរួមក្នុងសកម្មភាពនៃការរៀនសូត្រការប្រឡង។)

«គាត់មានធុរៈកាត់សក់របស់គាត់»។ (ក្នុងករណីនេះ បុរាណបទ «គាត់»
មានបណ្ណាល័យសិស្សនាក់ទៀតអនុវត្តសកម្មភាពកាត់សក់របស់គាត់។)

«កុមារប្រុសមានធុរៈជួសជុលអគារឡើងវិញ»។ (និទានៈ បុរាណបទ «យើង»
កុមារប្រុសមានបណ្ណាល័យសិស្សអនុវត្តសកម្មភាពជួសជុលអគារឡើងវិញ។)

«យើងនឹងឲ្យកូនៗជួយធុរៈវិធីចុះការផ្ទះ»។ (និទានៈ បុរាណបទ «យើង»
មានគម្រោងធុរៈវិធីកូនៗចូលរួមក្នុងសកម្មភាពនៃការជួយធុរៈវិធីចុះការផ្ទះ។)
ក្នុងឧទាហរណ៍នីមួយៗទាំងនេះ គឺវិធានពុទ្ធបញ្ញត្តិឲ្យកើតសកម្មភាព (had, made, got, get) បង្ហាញថា
បុរាណបទមានធុរៈអនុវត្តសកម្មភាពដែលមានបញ្ញត្តិដោយកិរិយាពុទ្ធមរ
(repaired, study, cut, renovated, help)។

និមិត្ត «mareh» អំពីបុរាណ ដែលនិទានៈពេលសម្លេងក្នុងកាលស្តីជា «marah»
ហើយគួរមានកំណត់ន័យថា «កញ្ចប់កំណុះ» នោះ បញ្ជាក់ថា
និមិត្តអំពីព្រះគ្រីស្ទដែលមានសិរីរុងរឿង
គួរមានបង្កើតឡើងវិញនៃក្នុងអស់អនុវត្តសកម្មភាពដែលនិមិត្តនោះ។
កាលណាដានីយ៍លោកយើង «បុរាណ» នៃព្រះគ្រីស្ទដូចជាផលបូជន៍នោះ
មនុស្សមួយពួកមានតែចេះដោយសេចក្តីដឹងខ្លួន ប៉ុន្តែសម្រាប់ដានីយ៍លោក
វាមានបង្កើតការផ្តល់បុរាណដ៏អស្ចារ្យមួយនៃខាងក្នុងគាត់។

ហើយខ្ញុំ ដានីយ៍លោក តម្រូវឲ្យដឹងមានធុរៈវិធីនិមិត្តនោះ
ដូចជាមនុស្សដែលនិទានៈជាមួយខ្ញុំមិនមានធុរៈវិធីនិមិត្តនោះទេ
ប៉ុន្តែការរៀនរូបរាងយ៉ាងខ្លាំងមានផលក្នុងកាយវិញ្ញាណ
ដល់ចំណុចពួកគេមានតែទៅលាក់ខ្លួន។ ដូចនេះ ខ្ញុំគួរមានធុរៈវិធីតម្រូវឲ្យដឹង
ហើយមានធុរៈវិធីនិមិត្តដ៏អស្ចារ្យនេះ ហើយកម្រិតមិននិទានៈលើក្នុងខ្ញុំទេ
ដូចជាសម្រាប់បង្កើតធុរៈវិធីនិមិត្តនោះទេ ប៉ុន្តែមនុស្សដែលនិទានៈជាមួយដានីយ៍លោក
ហើយខ្ញុំមិនអាចរកស្វាគមន៍ណាមួយទុកមានធុរៈវិធី។ ដានីយ៍លោក 10:7, 8.

សេចក្តីពិត គួរមានកំណត់ដោយពាក្យហព្រើរ "truth"
ដែលគួរមានបង្កើតឡើងដោយអកុសលទីមួយ ទីដប់បី
និងអកុសលចុងក្រោយនៃអកុសលហព្រើរ។ អកុសលទីមួយ និងអកុសលចុងក្រោយ
សម្រាប់ព្រះគ្រីស្ទ តែងតែដូចគ្នា ដោយសារ Alpha និង Omega
តែងតែមានធុរៈវិធីបញ្ចប់ជាមួយនឹងការចាប់ផ្តើម។ អកុសលកណ្តាល ឬអកុសលទីដប់បី
កំណត់ឲ្យការបះបោរ។ ដានីយ៍លោកមានចូលដៃថា «ខ្ញុំ ដានីយ៍លោក
តម្រូវឲ្យដឹងមានធុរៈវិធីនិមិត្ត» ប៉ុន្តែមនុស្សដែលនិទានៈជាមួយដានីយ៍លោក
ដែលកំពុងរស់នៅក្នុងការបះបោរ «មិនមានធុរៈវិធីនិមិត្តនោះទេ»។ ដូចនេះ ដានីយ៍លោក
«តម្រូវឲ្យដឹង» មាន «ធុរៈវិធីនិមិត្តដ៏ធំ»។ និទានៈ និងនិទានៈចុងបញ្ចប់
ដានីយ៍លោកតម្រូវឲ្យដឹងមានធុរៈវិធីនិមិត្ត
ហើយការយល់ដឹងទីពីរនោះមានបណ្ណាល័យសិស្សអនុវត្តសកម្មភាពតែងតែចេះ
បង្ហាញការបះបោររបស់ខ្លួន។

ដានីយ៍លែកពុំកំណាងឲ្យយាសក្សរបស់ព្រះនាងចុងចុងក្រោយ
ដល់ត្រូវបានផ្តល់សំបុត្រទៅជាប្រភេទអង្គការព្រះគ្រីស្ទ
តាមរយៈដំណើរការនៃការសម្តែងមើលរូបអង្គការរបស់ខ្លួន។ យើងត្រូវសម្តែងមើលនិមិត្ត
«looking glass»។

«យើងត្រូវតែមានចំណេះដឹងអំពីព្រះ តាមរយៈបទពិសោធន៍នៃការរស់នៅជាក់ស្តែង។
បុរសនិយាយយើងបន្តស្តាប់យើងអំពីព្រះអម្ចាស់ យើងនឹងដឹងថា
ការយាងចេញរបស់ខ្លួនមានត្រូវម្យ៉ាងដូចពេលពីមុន។
ព្រះគ្រីស្ទអំពីការនាំដល់យើងឲ្យបានពេញដោយគ្រប់ទាំងសច្ចក្តីពេញលេញនៃព្រះ។
នោះហើយយើងអាចកំណាងឲ្យភាពគ្រប់លក្ខខណ្ឌនៃសាសនាគ្រីស្ទមានយ៉ាងពិតប្រាកដ។
ព្រះសង្ឃគ្រោះមានព្រះបន្ទូលថា៖ “អ្នកណាជីកទឹកដល់ខ្សែនឹងឲ្យអ្នកនោះ
នោះគេនឹងមិនស្ករកេចទៀតឡើយ; ប៉ុន្តែ ទឹកដល់ខ្សែនឹងឲ្យគេ
នឹងត្រូវប្រាប់ជាបុរសទឹកមួយនៃកូនៗខ្លួនគេ
ដល់ផ្ទះឡើយដល់ជីវិតអស់កល្បជាតិច្នោះ”
ព្រះគ្រីស្ទទទួលបានបុរាណឲ្យយើងជឿជាក់អ្នករួមការជាមួយខ្លួន។
កាលណាយើងត្រូវបានបង្ហាញពេញពីខ្លួនឯងឲ្យទទេ
នោះទ្រង់នឹងប្រទានព្រះគុណរបស់ខ្លួនដល់យើង ដើម្បីបិទភ្នែកយើងដល់អ្នកដទៃ
មកអូសទាំងពីរ ដល់តាមរយៈបំពង់មាសទាំងពីរបង្ហាញបុរាណចេញពីខ្លួន
ច្បាស់ជាដឹងផុតគ្រប់គ្រងដល់ភាគនេះដល់បានសម្រាកឲ្យមានពន្លឺ
និងការកម្សាន្តចិត្ត និងសច្ចក្តីសង្ឃឹម និងសច្ចក្តីសុឡាញ់
សម្រាប់អស់អ្នកដល់មានសច្ចក្តីខ្មោះខាត។
យើងត្រូវតែផ្តោតការបម្រើដល់ព្រះលើសជាងការបម្រើជារយៈៗមិនទៀងទាត់។ ប៉ុន្តែ
យើងអាចជឿជាក់ដូចនេះបាន តែដោយការរៀនពីព្រះយេស៊ូវ ថែរក្សាសច្ចក្តីទន់ភ្លន់
និងការទាបចុះក្នុងចិត្តរបស់ខ្លួន។ ចូរឲ្យយើងលាក់ខ្លួននៃកូនៗព្រះ។
ចូរឲ្យយើងមានទំនុកចិត្តលើខ្លួន។ ចូរឲ្យយើងស្ថិតនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។
នោះយើងទាំងអស់គ្នា “ដោយមុខប្រើកថា
មើលសិរីល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ដូចជាកូនៗកញ្ចប់
ក៏ត្រូវបានផ្តល់សំបុត្រទៅជាប្រភេទអង្គការដល់នោះ ពីសិរីល្អអន្តរសិរីល្អ” —
ពីអត្ថបទចិត្តមួយទៅអត្ថបទចិត្តមួយ។ ព្រះមិនទាមទារអ្វីដល់មិនអាចជឿបានពីអ្នក
ឬពីខ្សែឡើយ។ ដោយការសម្តែងមើលខ្លួន
យើងអាចត្រូវបានផ្តល់សំបុត្រទៅជាប្រភេទអង្គការរបស់ខ្លួន»។ Signs of the Times, April 25,
1900.

ក្នុងជំពូកទីដប់ និងជំពូកទីបួន នៃសៀវភៅដានីយ៍លែ
ការពិរិយលែបានផ្តល់ការបកស្រាយអំពីនិមិត្តតនៃក្រុមទំនាយខាងក្រៅ
និងខាងក្នុងដល់ដានីយ៍លែ
ហើយសច្ចក្តីចូលដៃដំបូងរបស់ដានីយ៍លែនៃខ្លឹមសារនៃជំពូកទីដប់ គឺថា
គាត់បានយល់ដឹងអំពីនិមិត្តតនៃព្រះ ដល់ត្រូវបានកំណាងជា “រឿង” និង “និមិត្តត”។
គាត់បានទទួលការយល់ដឹងនោះនៅចុងបញ្ចប់នៃរយៈពេលមកមួយចុង
ដល់ក្នុងអំឡុងពេលនោះ គាត់បានស្ថិតនៅក្នុងការកាន់ទុកខ្លួន។
មកមួយចុងនៃនោះបានបញ្ចប់ដោយការមកដល់របស់មីកែល មហាវេតា។ ចំនួនពីររយមក
និងចំនួនមកពីរ ដល់ជាមួយភាគដប់ ឬដង្ហាយមួយភាគដប់នៃពីររយមក
គឺជានិមិត្តតសញ្ញាសម្រាប់ការរួមបញ្ចូលគ្នានៃវេទនាជាមួយមនុស្សភាព
ហើយនៅចុងទីមកពីរនោះ ដានីយ៍លែត្រូវបានផ្តល់សំបុត្រទៅជាប្រភេទអង្គការរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។

ខ្ញុំមិនមានបរិក្ខេបអាហារឆ្លាញ់ណាមួយឡើយ មិនមានសាច់
ឬស្ករចូលមកក្នុងមាត់ខ្ញុំទេ ហើយខ្ញុំក៏មិនមានលាបប្រដេលលើខ្នងខ្ញុំសោះ
ដរាបទាល់តែបើសប្រាហ៍ពពេញមានកន្ទួលផុតទៅ។ នៅថ្ងៃទីមុនប្អូននៃខ្ញុំមួយ
ខណៈដែលខ្ញុំនៅក្នុងបន្ទប់មាត់ទទួលបាន គឺទទួលបានកេរ្តិ៍ នោះខ្ញុំក៏លឺក្នុងកែឡើង
ហើយមើល ហើយមើលចុះ មានបុរសមុនាក់ស្គមក្រពាក់ក្រណាត់សេដក
ចងក្រវេបសំលោកមានក្រវាត់ដោយមានសុទ្ធជាពីអ្វីផ្សេង។ ដានីយ៍លើ ១០:៣-៥។

ដានីយ៍លើតំណាងឲ្យរាស្ត្ររបស់ព្រះនៅថ្ងៃច្រើនក្រោយ
ដែលមានទទួលស្គាល់តាមរយៈព្រះបន្ទូលទំនាយរបស់ព្រះថា ពួកគេត្រូវបានខ្ចាត់ខ្ចាយ
ហើយកំពុងកាន់ទុកខ្លួនពីស្ថានភាពខ្ចាត់ខ្ចាយរបស់ខ្លួន និងស្រងែរកពន្លឺ។ ស្ថានភាព
ខ្ចាត់ខ្ចាយរបស់ពួកគេត្រូវបានបង្ហាញជាជួរលេងពពេញដោយឆ្មើងស្នូតស្នូល
នៅក្នុងអសេគោល ជំពូកសាមសិបប្រាំពីរ។ ឆ្មើងទាំងនោះស្ថាប័ន
ហើយត្រូវបានខ្ចាត់ខ្ចាយ ប៉ុន្តែពួកគេត្រូវបានកំណត់ថាជាពូជវង្សសិស្សអរិយ។
ពូជវង្សសិស្សអរិយនៅថ្ងៃច្រើនក្រោយ គឺមួយសន្លឹកប្រាក់ប្រាក់នាក់។
ពួកគេត្រូវបានខ្ចាត់ខ្ចាយ ដូចជាដានីយ៍លើមានទទួលស្គាល់តាមរយៈគម្ពីររបស់យេស៊ូ
និងម៉ូសេ។ នៅក្នុងអសេគោល ភាពស្ថាប័នបញ្ជាក់ថា
ពួកគេទទួលស្គាល់ស្ថានភាពរបស់ខ្លួន។

រួចគាត់មានបន្ទូលមកខ្ញុំថា កូនមនុស្សអរិយ
ឆ្មើងទាំងនេះគឺជាវង្សសិស្សអរិយទាំងមូល៖ មើល ពួកគេនិយាយថា
ឆ្មើងរបស់យើងស្នូតអស់ហើយ
ហើយសេចក្តីសង្ឃឹមរបស់យើងក៏ហត់បង់ទៅហើយដែរ
យើងត្រូវបានកាត់ផ្តាច់សម្រាប់ចំណែករបស់យើង។ អសេគោល ៣៧:១១។

ផ្ទះរបស់អិស្រាអែល ដល់ជាឆ្មើងទាំងនោះ បុរសថា ពួកគេ
«ត្រូវបានកាត់ផ្តាច់ចេញពីចំណែករបស់យើង»។
ពួកគេមានទទួលស្គាល់ស្ថានភាពដែលត្រូវបានបំបែកខ្ចាត់ខ្ចាយរបស់ខ្លួន។
ផ្ទះរបស់អិស្រាអែលនៅថ្ងៃច្រើនក្រោយ
បំពេញពាក្យប្រៀបធៀបអំពីក្រុមពុទ្ធិសាសនាទាំងដប់យ៉ាងគ្រឹះគ្រប់អកុសល
ហើយក្នុងបុរេគ្រឹះសាសនា Millerite ការបំពេញនៃការទទួលស្គាល់ថា
ពួកគេត្រូវបានកាត់ផ្តាច់ចេញពីចំណែករបស់ខ្លួន
ត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណនៅពេលដែលក្រុមពុទ្ធិសាសនាមានបុរាណ
មានមកដល់ការយល់ដឹងថា ពួកគេស្មើគ្នានៅក្នុងពេលពន្យារ ហើយថែមទាំងថា
ពេលពន្យារនោះ ជារយៈពេលដាក់លាក់មួយនៃពាក្យប្រៀបធៀបនោះផងដែរ។
អ្នកទាំងឡាយក្នុងអសេគោលដែលទទួលស្គាល់ស្ថានភាពបំបែកខ្ចាត់ខ្ចាយរបស់ខ្លួន
គឺជាអ្នកទាំងឡាយដែល បន្ទាប់ពីការខកចិត្តលើកទីមួយ មានទទួលស្គាល់ថា
ពួកគេស្មើគ្នានៅក្នុងពេលពន្យារ។

ទាំងឆ្មើងរបស់អសេគោល
និងពួកបុរាណវិទូនៅក្នុងពាក្យប្រៀបបុរាណវិទូអំពីពុទ្ធិសាសនាទាំងដប់
ត្រូវបានកំណត់ដោយការស្វែងរករបស់ដានីយ៍លើក្នុងរយៈពេលមុនមួយចុង។
បន្ទាប់ពីមុនមួយចុង នៅថ្ងៃទីមុនពីរ មីកែលបានចុះមក
ហើយដានីយ៍លើមានទទួលស្គាល់និមិត្តរូបអំពីព្រះគ្រីស្ទដែលមានសិរីល្អ
ដែលមានផ្តល់បុគ្គលដានីយ៍លើឲ្យទៅជាបុរាណវិទូព្រះគ្រីស្ទ។ ពុទ្ធិសាសនាបុរាណវិទូ

និងឆ្លងស្រាប់ទាំងនោះ ក៏ត្រូវតែរំលងកាត់ការផ្តល់ប្រព័ន្ធនៃធនធានសម្រេចឡើងដោយនីមិត្តកុនកញ្ចប់កំផងដៃ។

ដានីយ៍លែ ឆ្លងស្រាប់របស់អសេគោល
និងព្រហ្មចារីមានបុរាណក្នុងបុរាណសិក្សាមីឡិវាយ
ទាំងអស់សុរាបគុណជាមួយសាក្សីទាំងពីរ ដល់ត្រូវបានសម្រាប់នៃក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១១។
ម៉ូសេ និងអលើយ៉ា ត្រូវបានសម្រាប់ ប៉ុន្តែក៏ត្រូវបានប្រោសឲ្យរស់ឡើងវិញ
នៃចុងបញ្ចប់នៃប្រព័ន្ធនៃនីមិត្តកុន។
ម៉ូសេត្រូវបានប្រោសឲ្យរស់ឡើងវិញដោយមីកាអលែ
ដូចដែលបានកំណត់អត្តសញ្ញាណនៃក្នុងសៀវភៅយូដា។

ក៏ប៉ុន្តែ មីកាអលែ មហាទូត នៃពេលដែលទ្រង់បានស្និទ្ធស្នាលជាមួយអារក្ស
ហើយបានជជែកវិវាទអំពីសាក្សីពររបស់លោកម៉ូសេ
នោះទ្រង់មិនហ៊ាននាំមកនូវការចោទប្រកាន់ដោយពាក្យប្រមាថទាំងនឹងវាទោះទេ
ប៉ុន្តែត្រូវបានមានបន្ទូលថា «ព្រះអម្ចាស់ស៊ីបនុទ្រោសឯងចុះ»។ យូដា 1:9។

ក្នុងដានីយ៍លែ ជំពូក ១០ ដានីយ៍លែទទួលនីមិត្តកុនកញ្ចប់កំផងដៃ នៃពេលមីកាអលែចុះមក
បន្ទាប់ពីរយៈពេលស្វែងរកស្វែងរកម្តាយចុងដៃ
សំឡេងរបស់មីកាអលែនោះហើយដល់ប្រោសមនុស្សស្រាប់ឲ្យរស់ឡើងវិញ។

ដូចព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ផ្តល់ នឹងយាងចុះពីស្ថានសួគ៌មក ដោយសំឡេងបន្តឡើង
ដោយសំឡេងរបស់មហាទេវតា និងដោយសូត្ររបស់ព្រះជាម្ចាស់
ហើយអស់អ្នកដែលស្រាប់ក្នុងព្រះគ្រីស្ទ នឹងរស់ឡើងវិញមុន។ ១ ថ្ងៃសាឡាទី ៤:១៦

ដានីយ៍លែ ជំពូក ១០ បញ្ជាក់អំពីការផ្តល់បុគ្គលិកចលនាឡើងវិញរបស់ទេវតាទីបី
នៃកាន់ចលនាគឺឡើងលើប្រព័ន្ធទេវតាទីបី។ វាសុរាបគុណជាមួយសាក្សីទាំងពីរនៃក្នុង
វិវរណៈ ជំពូក ១១ ឆ្លងស្រាប់នៃក្នុង អសេគោល ជំពូក ៣៧
ព្រហ្មចារីមានបុរាណនៃក្នុងឧទាហរណ៍នៃព្រហ្មចារីដប់នាក់
និងពួកមីឡិវាយដែលបានបំពេញឧទាហរណ៍នោះ។
កាហ្វីយ៍លែបានផ្តល់ការបកស្រាយអំពីនីមិត្តកុនដូចកញ្ចប់កំផងដៃ
ខណៈដែលបញ្ចប់កិច្ចការបកស្រាយដល់លោកបានចាប់ផ្តើមនៃក្នុងជំពូក ៩។
ការបកស្រាយនោះត្រូវបានសម្រេចឡើងដោយកាហ្វីយ៍លែ
កំណត់អត្តសញ្ញាណបុរាណសិក្សាព្រហ្មចារីដែលមាននៃក្នុងជំពូក ១១
ដល់តាមពិតបន្តទៅដល់ខណ្ឌដំបូងនៃជំពូក ១២។ បន្ទាប់មក នៃក្នុងខណ្ឌ ៤
នៃជំពូក ១២ ដានីយ៍លែត្រូវបានប្រាប់ឲ្យសៀវភៅរបស់លោក។

នៃក្នុងដានីយ៍លែជំពូក ១០ «បន្ទាប់ពីបន្ទាប់»
ដានីយ៍លែតំណាងឲ្យរាស្ត្ររបស់ព្រះនៃចុងច្រករោយ
ដល់ត្រូវបានកំណត់ដងដៃនៃក្នុងដានីយ៍លែជំពូក ២ ថា
កំពុងស្រងៃរកដោយអស់ពីចិត្ត (ក្រោមការគំរាមកំហែងនៃចេក្ខីស្រាប់)
ដើម្បីបិទបិទអំពីសារព្យាករណ៍ខាងក្រៅ
ដល់ត្រូវបានកំណត់ដោយរូបសម្បត្តិស្រដៀងគ្នាជាមួយនៃប្លែកសោរ។
គាត់ក៏កំពុងស្រងៃរកដើម្បីបិទបិទអំពីនីមិត្តកុនសារព្យាករណ៍ខាងក្នុង
ដល់ត្រូវបានកំណត់ដោយរយៈពេលពីរពាន់បីរយចុងដៃ
បន្ទាប់ពីរយៈពេលមកម្តាយចុងដៃនីមិត្តកុននៃការកាន់ទុកខ្លួននៃក្នុងជំពូក ១០ ទីបំផុត

គាត់គួរមានតំណាងជាមានយល់ទាំងវិវរណៈទាំងពីរ។ ការយល់របស់គាត់គួរមានសមរច្ច័យទ្រង់ នៅពេលដែលមានវេទនាចុះមក ហើយគាត់គួរមានប៉ះប៉ង។

បទពិសោធន៍របស់គាត់ជាមួយមីកាអាលែ គឺជានិមិត្តរូបនៃមីកាអាលែ ដែលមានតម្លៃប៉ុណ្ណោះដែលមានយល់ដឹង ហើយវាមានរៀបចំគាត់ឲ្យទទួលបានការបកស្រាយពេញលេញនៃទាំងនិមិត្តរូបខាងក្នុង និងនិមិត្តរូបខាងក្រៅនៃព្រះយាករណ៍។ បទពិសោធន៍នោះគួរមានបង្ហាញឡើង បន្ទាប់ពីបន្ទាប់ ដោយលម្អិតយ៉ាងខ្លាំង នៅពេលយកមកជួបជាមួយ អសេគោល ជំពូក ៣៧, វិវរណៈ ជំពូក ១១ និង អសោយ ជំពូក ៦។ ឧទាហរណ៍នៃក្នុងជំពូក ១១ ដែលកាប្រើយ៉ាងនៃនិមិត្តរូបទាំងពីរមកគ្រប់គ្រាន់ គឺខ ១០ ដុបិតនៃទីនោះ សុតចេតនាដ៏ឆ្លើយតបនៃបន្ទាយមាំមួន ប៉ុន្តែមិនហួសពីនោះឡើយ។ បន្ទាយមាំមួននោះ គឺជាជាតិ ឬជាវាជានិ ឬជាសុតចេតនាអែហេស៊ីបនៃក្នុងឧទាហរណ៍នោះ ដូចដែលគួរមានអសោយកំណត់និយមន័យនៃក្នុងជំពូក ៧។

ដុបិតកុហលរបស់ស៊ីគីដាម៉ាស និងកុហលរបស់ដាម៉ាសគឺ រសើន;
ហើយក្នុងរយៈពេលហុកសិបបួនឆ្នាំ អប្សេរីមនឹងគួរបំបាក់
ដើម្បីបំបែកជាប្រជាជននោះ។ ហើយកុហលរបស់អប្សេរីមគឺសាម៉ារី
ហើយកុហលរបស់សាម៉ារីគឺគួររបស់ម៉ោលា។ បើអ្នករាល់គ្នាមិនជឿទេ
មែនជាអ្នករាល់គ្នានឹងមិនគួរមានបង្កកើតឲ្យមាំមួនឡើយ។ អសោយ 7:8, 9

នៃក្នុងឧទាហរណ៍នៃជំពូកទីដប់មួយ នៃដានីយ៉ាលែ សុតចេតនាខាងជើងឡើងមកដល់ពុទ្ធនៃអែសើពុទ្ធ ហើយខនោះកំណត់និយមន័យថា នោះជាការ «បន្ទាយមាំមួន» របស់អែសើពុទ្ធ (សុតចេតនាខាងត្បូង)។ ឧទាហរណ៍ អាចគួរមានបង្ហាញថាតំណាងឲ្យឆ្នាំ ១៩៨៩ នៅពេលសហភាពសូវៀតគួរមានប្រសាសន៍អាក្រក់ដោយអំណាចសុតចេតនា និងកងទ័ពតំណាងរបស់វា គឺសហរដ្ឋអាមេរិក។ នោះគឺជាសង្គ្រាមតំណាងលើកទីមួយក្នុងចំណោមបី ដែលនៅទីបំផុតកុហលនៃសង្គ្រាមលោកលើកទី៣ នៃក្នុងសង្គ្រាមតំណាងលើកទីបី (Panium)។ សង្គ្រាមតំណាងលើកទីពីរ គួរមានតំណាងដោយឧទាហរណ៍នៃ និងដប់ពីរ ហើយឥឡូវនេះកំពុងកើតមាននៅអ៊ុយក្រែន ជាទីដដែលរុស្ស៊ីកំពុងតំណាងឲ្យសុតចេតនាខាងត្បូង ដូចដែលសហភាពសូវៀតមានតំណាងឲ្យ សុតចេតនាខាងត្បូងនៃក្នុងការបរាជ័យរបស់វានៅឆ្នាំ ១៩៨៩។

កាលពីអតីតកាល ខ្ញុំបានប្រើពាក្យ «សង្គ្រាមគ្រឿង» ដើម្បីបញ្ជាក់ភាពខុសគ្នារវាងសង្គ្រាមតំណាងទាំងបីនេះ និងសង្គ្រាមលោក។ តាមពិត មានការប្រយុទ្ធពិតបុរាណកំពុងកើតឡើងនៅអ៊ុយក្រែន ដូច្នេះ វាមិនមែនជាសង្គ្រាមគ្រឿងគ្រប់គ្រាន់សុទ្ធតែទេ ប៉ុន្តែវាជាសង្គ្រាមតំណាងរវាងសាសនាចក្រប៉ាប និងសម្ព័ន្ធមិត្តរបស់វា ជាមួយរុស្ស៊ី។ ប៉ុន្តែ នឹងមានសង្គ្រាមលោកលើកទីបីមួយ ដែលសុទ្ធតែគ្រប់គ្រាន់នឹងគួរមានចាត់ទុកថាជាគោលដៅ។

«ឱយតែប្រជាជនរបស់ព្រះមានការយល់ដឹងអំពីសេចក្តីវិនាសកំពុងតែមកដល់នៃក្រុងរាប៉ាន់ ដល់ឥឡូវនេះសុទ្ធតែគ្រប់គ្រាន់ឲ្យគេយល់ខ្លួននៃការថ្កោលថ្កោលបង្កប់ព្រះហើយ!...»
«ការរំលងបញ្ញត្តិមានសុទ្ធតែគ្រប់គ្រាន់ដល់កម្រិតកំពូលរបស់វាហើយ។ សេចក្តីចុះប្លែកច្បាស់លាស់នៃពេញលេញនៃក្នុងពិភពលោក

ហើយសេចក្តីភ័យរន្ធត់ដ៏ធំមួយនឹងមកលើមនុស្សជាតិឆាប់ៗនេះ។
ទីបញ្ចប់គឺនរណាម្នាក់ដែលស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពសេចក្តីពិត
គួរតែកំពុងត្រៀមខ្លួនសម្រាប់អ្វីដែលនឹងឆាប់ៗមកលើពិភពលោក
ដូចជាការក្រញាក់ផ្ទុះអំពើល្មើសលំបាកមួយ»។ Review and Herald, September 10, 1903.

នៅក្នុងខនីបង្កើត និងដប់ពីរ បុរសស្រស់ ដែលជាសត្វចេនទ្រីសខាងត្បូង
នឹងយកឈ្មោះលើកដំបូងរបស់អំណាចហ្នា ដែលត្រូវបានកំណត់ដោយរបបណាស៊ី
ដែលកំពុងដឹកនាំកិច្ចប្រឹងប្រែងសង្គ្រាមរបស់អ៊ុយក្រែន
ហើយដែលត្រូវបានគាំទ្រដោយកងទ័ពកំណាងមុនរបស់អំណាចហ្នា គឺសហរដ្ឋអាមេរិក។
នៅក្នុងសង្គ្រាមលោកលើកទីពីរ កងទ័ពកំណាងរបស់អំណាចហ្នា
ដែលជាសត្វចេនទ្រីសខាងជើង ប្រឆាំងនឹងរុស្ស៊ីកុម្មុយនិស្ត គឺរបបណាស៊ីរបស់អាណូលីម៉ង់
ហើយកងទ័ពកំណាងនោះបានបរាជ័យ
ដូចដែលវានឹងបរាជ័យមុតងទៀតនៅក្នុងអ៊ុយក្រែនក្នុងពេលអនាគតដ៏ខ្ពស់ខាងមុខ។

សង្គ្រាមកំណាងលើកទីបី ត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងខនីបង្កើតដល់ខនីបង្កើតប្រាំ
ហើយត្រូវបានបំពេញក្នុងបុរសភូមិសាស្ត្រប្រឆាំង ដោយសមរភូមិ Panium។
សង្គ្រាមកំណាងលើកទីបី នឹងត្រូវអនុវត្តដោយសហរដ្ឋអាមេរិក
ដែលជាកងទ័ពកំណាងរបស់អំណាចសម្ពត្តចេហ្នា
ហើយសត្វចេនទ្រីសខាងជើងនឹងឈ្នះនៅក្នុងសមរភូមិនោះលើអធរេនីយម
ដូចដែលវាបានធ្វើនៅក្នុងសង្គ្រាមកំណាងលើកទីមួយ (សង្គ្រាមត្រជាក់) ដែរ។
ក្នុងសង្គ្រាមកំណាងលើកទីមួយ និងលើកទីបី
សត្វចេនទ្រីសខាងជើង—អំណាចសម្ពត្តចេហ្នា—យកឈ្នះសត្វចេនទ្រីសខាងត្បូង (សហភាពសូវៀត)
ហើយបន្ទាប់មកយកឈ្នះអង្គការសហប្រជាជាតិ។ កងទ័ពកំណាងរបស់វា
ក្នុងសមរភូមិទាំងពីរនោះ គឺ នឹងនឹងជាចម្លើយមុតងទៀត សហរដ្ឋអាមេរិក។

បន្ទាប់ពីជ័យជម្នះរបស់ពូទីននាអ៊ុយក្រែន
គ្រាន់តែត្រូវបានជួសជុលឡើងវិញជាប្រធានាធិបតីទីប្រាំបី គឺជាមុនាក់ក្នុងចំណោមប្រធានាធិបតីទាំងប្រាំពីរដែលបានគ្រងអំណាចនៅសហរដ្ឋអាមេរិក
ចាប់តាំងពីសង្គ្រាមប្រកួតលើកទីមួយ (សង្គ្រាមត្រជាក់) បានសម្រេចនៅឆ្នាំ 1989
ដែលជាពេលវេលាចុងបញ្ចប់សម្រាប់ចលនាកំណែទម្រង់នៃអាទិប្រាំ។
គ្រប់កំពុងកំណាងឱ្យស្ថានភាពសាធារណរដ្ឋលើសត្រូវលោកនៅជនបទ
ហើយគាត់បានទទួលរូបសល្លាបមួយដោយដៃរបស់សត្រូវលោកនៃអធិទេវនីយម “woke”
នៅឆ្នាំ 2020 ក្នុងការបំពេញតាមសាក្សីទាំងពីរនៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូក 11
ដែលត្រូវបានសម្រាប់នៅតាមផ្លូវ។

អនាគតសម្រាប់អាមេរិក កំណាងឱ្យស្ថានភាពស្មើភាពក្នុងបុរសភូមិសាស្ត្រដូចគ្នា
ហើយនៅឆ្នាំ 2020 អនាគតសម្រាប់អាមេរិក
បានទទួលរូបសល្លាបមួយដោយស្ថានភាពរបស់សត្រូវសាហានអធិជននីយម “woke”។
នៅឆ្នាំ 2023 គឺមុនពេលឆ្នាំបន្ទាប់ពីឆ្នាំ 2001 មកលោកចុះមក
ដើម្បីបំបាត់ផ្ទុះនៃដំណើរការដែលត្រូវបានកំណត់ដោយ ហាសេគោល យ៉ូហាន ដានីយ៉ែល និង
អសោយ ក្នុងការប្រកាន់ឱ្យស្ថានភាពក្នុងកងទ័ពមានឥទ្ធិពលមួយ
ដែលនឹងត្រូវបានលើកឡើងជាទង់សញ្ញានៅពេលចុះហប់ថ្មងអែទីតុយដែលដឹកមកដល់។

នោះឆ្នាំ 1856 ចលនាមីលូណីយ៉ានៃភ្នំឡាឌែល
បានផ្តល់បុគ្គលិកទៅជាចលនាមីលូណីយ៉ានៃឡាឌែល ហើយនោះទីនោះ និងនោះពេលនោះ
បានបង្កើនឆ្នើមក្នុងឡាឌែលអំពី «បុរាណវិទ្យា»
ហើយបន្តទាបមកបានបញ្ចប់ការបោះបង្កើនយ៉ាងពេញលេញនោះឆ្នាំ 1863។ ពួកមី
លូណីយ៉ានបានផ្តល់បុគ្គលិកទៅស្រាវជ្រាវភាពដ៏ល្អក្នុងនោះដោយពួកជំនុំទីបំរុងមួយគឺភ្នំឡាឌែល
ទៅកាន់បទពិសោធន៍របស់ពួកជំនុំទីបំរុង
ហើយចំណុចប៉ាន់នោះសរុបគ្នាបានប្តូរភូមិសាស្ត្រនៃឆ្នាំ 2023
នោះពេលដែលចលនាឡាឌែលរបស់ Future for America
ផ្តល់បុគ្គលិកទៅបទពិសោធន៍របស់ពួកជំនុំទីបំរុង
គួរឱ្យប្រាកដកាន់បទពិសោធន៍របស់ពួកជំនុំទីបំរុងមួយគឺភ្នំឡាឌែលវិញ។
ក្នុងការអនុវត្តកិច្ចការណ៍នេះ សុំស្រាវជ្រាវស្រាវជ្រាវ ដូចជាស្រាវជ្រាវសាធារណរដ្ឋប្រជា
ក្រោយជាស្រាវជ្រាវទីបំរុង ដល់ជាស្រាវជ្រាវមួយក្នុងចំណោមទាំងបុរាណវិទ្យា។

គន្ថលឹះសម្រាប់ការទទួលស្គាល់ថា សង្គមគ្រប់គ្រងកុំនែតគឺជាសង្គមគ្រប់គ្រងប្រកបដោយចីរភាព គឺ
«បន្ទាយម៉ាម៉ូន» ក្នុងខេត្តដប់ និងខេត្តបំរុង។ ក្នុងខេត្តបំរុង
ដល់តំណាងឱ្យសង្គមភាពដ៏ល្អសម្រាប់ប្រើប្រាស់ទទួល «រដ្ឋសម្រាប់» របស់ខ្លួននោះឆ្នាំ
1798 ស្ថិតនៅក្នុងប្រទេសក្នុង «បន្ទាយម៉ាម៉ូន» របស់ស្ថិតនៅក្នុងដើម
ហើយការនេះបានសម្រេចដោយឧត្តមសេនីយ៍របស់ណាប៉ូឡេអុង ដើម្បីចូលទៅក្នុងវិទ្យុ
ហើយចាប់សម្រេចប្រើប្រាស់ជាឈ្មោះ។ ស្ថិតនៅក្នុងប្រទេសក្នុងបន្ទាយម៉ាម៉ូន។
ក្នុងខេត្តដប់ ស្ថិតនៅក្នុងដើម ដល់តំណាងឱ្យសង្គមប៉ាន់ប៉ាន់ និងកងទ័ពប្រកបដោយសេរី
គឺសហរដ្ឋអាមេរិក បានបោះបង្កើនប្រព័ន្ធរបស់សហភាពស្រៀត
ប៉ុន្តែវាបានទុក «បន្ទាយម៉ាម៉ូន» ឱ្យនៅឈរដដែល។ «បន្ទាយម៉ាម៉ូន» នោះគឺជាប្រាសាទ
ជាដាច់ខាត—វាគឺប្រទេសស្រាវជ្រាវ។

ប៉ុន្តែ «កុហល» ឬ «បន្ទាយម៉ាម៉ូន» អាចគួរឱ្យមានបង្កើនឡើងបានដោយសាក្សីពីរ
ឬបីប៉ុណ្ណោះ ដោយប្រើ អសោយ ជំពូក ៧ ខ ៧ និង ៨។ អសោយ ៧ ខ ៨ និង ៩
គឺជាចំណុចយោងសំខាន់សម្រាប់អត្ថបទជាសិរីរបស់ Hiram Edson អំពី «បុរាណវិទ្យា»
ដល់គួរឱ្យមានបោះពុម្ពផ្សាយនោះឆ្នាំ 1856។ ខាងពីរដល់បង្កើនថា ស្រាវជ្រាវ
គឺជាបន្ទាយម៉ាម៉ូនដល់ឈ្មោះក្នុងសង្គមគ្រប់គ្រងកុំនែតបច្ចុប្បន្ន
ក៏ជាខាងពីរដល់បង្កើនចំណុចចាប់ផ្តើមសម្រាប់ «បុរាណវិទ្យា» ទាំងពីរផងដែរ
គឺប្រឆាំងនឹងនគរខាងដើម និងនគរខាងត្បូងនៃស្រាវជ្រាវ។ ខ ១០ នៃជំពូក ១១
កំណត់អត្ថបទពេញលេញនៃស្រាវជ្រាវខាងក្រៅ ដល់បង្កើនវិវត្តន៍ បង្កើនថា
មានមូលដ្ឋានលើការកើតឡើង និងការដួលរលំនៃគ្រប់ទាំងឡាយ។

«ពីការកើតឡើង និងការផ្តាច់ចុះនៃប្រាសាទជាតិ
ដូចដែលបានបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់នៅក្នុងសៀវភៅដានីយ៍នៃ និងវិវរណៈ
យើងគួរឱ្យជឿថា សិរីរុងរឿងខាងក្រៅ និងខាងលោកីយ៍ប៉ុណ្ណោះ
គ្មានតម្លៃអ្វីសោះ។ ហើយឡែក ជាមួយនឹងអំណាច
និងភាពរុងរឿងអស្ចារ្យទាំងអស់របស់វា ដល់ពិភពលោកយើងមិនដែលបានឃើញដូច
ចន្លោះទៀតឡើយតាំងពីពេលនោះមក,—អំណាច
និងភាពរុងរឿងដល់ចំពោះមនុស្សនៃសម័យនោះ ហាក់ដូចជាម៉ាម៉ូន
និងស្ថិតក្នុងយុគអង្គរដ៏ល្អ,—គឺវាបានលង់ហាក់ទៅយ៉ាងស្រស់គួរឱ្យប៉ុណ្ណា! ដូចជា
“ផ្កានៃស្រែមា” វាបានវិនាសហាក់ទៅហើយ។ យ៉ាក្នុង 1:10។ ដូចនេះហើយ
នគរមេដ្ឋ-ព័រស៊ី និងនគរក្រិក និងរ៉ូម ក៏បានវិនាសហាក់ទៅដែរ។

ហើយអ្វីៗទាំងអស់ដែលមិនមានព្រះជាម្ចាស់របស់ខ្លួន ក៏នាសទៅដូចនោះដែរ។
មានតែអ្វីដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងព្រះបំណងរបស់ទ្រង់
និងសម្បជ័យក្នុងការបំបាត់បំណុលនោះ ដែលអាចស្ថិតស្ថេរបាន។
គោលការណ៍របស់ទ្រង់ គឺជាប្រសិទ្ធភាពដ៏ល្អបំផុត ដែលពិភពលោកយើងស្គាល់»។
Prophets and Kings, 548.

សង្គត្តាមហាក្សត្រទាំងបី ត្រូវបាន «បង្ហាញយ៉ាងច្បាស់នៅក្នុងសង្ខេបនៃដានីយ៍
និងវិវរណៈ» ហើយក្នុងសៀវភៅសម្រាប់សិក្សាព្រះគម្ភីរនេះ គឺជា «បន្ទាយមាំមួន» នៃខែទីដប់
ក្នុងដានីយ៍ ជំពូក ១១។ ប៉ុន្តែ ខែទីដប់ ក៏និយាយអំពីនិមិត្តរូបខាងក្នុងផងដែរ
ព្រោះចំណុចចាប់ផ្តើមសម្រាប់ «បុរាណវិទ្យា» ទាំងពីរ
ក៏ត្រូវបានកំណត់អត្ថបទព្រឹត្តិការណ៍នៅក្នុងអសោយ ជំពូក ៧ ខ ៨ និង ៩ ផងដែរ។
ផ្ទុកខាងក្រៅ និងផ្ទុកខាងក្នុង មិនអាចបំបែកចេញពីគ្នាបានឡើយ
ហើយរយៈពេលពីរនៃព្រឹត្តិការណ៍បុរាណវិទ្យា ក៏ជាលទ្ធផលនៃការបំបែកអសោយដដែល
ដែលនៅពេលត្រូវបានបង្កើតជាបញ្ចូលគ្នា
វាក៏បានឲ្យការបោះត្រារបស់មួយសន្លឹកប្រាក់ប្រាក់ នាក់
ដែលជាការបញ្ចូលគ្នារវាងទេវភាព និងមនុស្សភាព។

បទពិសោធន៍របស់ដានីយ៍ជាមួយនិមិត្តរូប "marah"
ដែលមានលក្ខណៈបង្កឲ្យកើតឡើង នោះគឺជាឧបសគ្គនៃការបំបែកបន្ទាយមាំមួន
ដែលក្នុងនោះ មីក្លែលយាងចុះមក
ហើយប្រោសរឿងបុរាណវិទ្យារបស់ទ្រង់នៅចុងចុងក្រោយ។
ការរស់ឡើងវិញនោះគឺជាឧបសគ្គនៃការបំបែកបន្ទាយមាំមួន ដើម្បីបង្ហាញ
បង្ហាញមុខវិស័យរបស់ទ្រង់ជាមួយមនុស្សភាពរបស់បុរាណវិទ្យាទ្រង់នៅចុងចុងក្រោយ។
ការនេះត្រូវបានសម្រេចដោយការបង្កើតព្រះទ័យដ៏ទៃវិស័យជាមួយនិមិត្តរូបមនុស្ស
ដើម្បីឲ្យពួកគេមានចិត្តតក់ស្លុត
ហើយការនេះត្រូវបានសម្រេចនៅក្នុងបន្ទប់បណ្តុះបណ្តាល គឺនៅក្នុងទីបរិសុទ្ធជប់ផុត
ដែលជា "fortress" ដែលបងស្រីវាយកំណត់អត្ថបទព្រឹត្តិការណ៍ជា "citadel" (fortress) នៃព្រលឹង។

នៅក្នុងបណ្តុះបណ្តាលរបស់ព្រះ បុរាណវិទ្យារបស់ព្រះនៅចុងចុងក្រោយ
ទទួលបានព្រះទ័យរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ហើយបន្ទាប់មកត្រូវបានអង្កេតជាមួយព្រះគ្រីស្ទនៅទីស្ថានសួគ៌។
ទីស្ថានសួគ៌ដែលព្រះគ្រីស្ទគង់អង្កេត គឺជាបន្ទាយ ឬជាក្រុងនៃព្រះវិហារ។
ព្រះវិហារនៃប្រកាយមានធម៌ជាតិទាបមួយ គឺសាច់ឈាម ឬប្រកាយ។
វាក៏មានធម៌ជាតិខ្ពស់មួយផងដែរ គឺចិត្ត។ នៅខែទីដប់ នៃដានីយ៍ ជំពូកដប់មួយ
គន្លឹះដែលសម្គាល់បន្ទាយនៃនិមិត្តរូបខាងក្រៅ
ក៏សម្គាល់បន្ទាយនៃនិមិត្តរូបខាងក្នុងផងដែរ ហើយដោយការផ្ទេរដូចនេះ
វាបញ្ជាក់អំពីបុរាណវិទ្យាស្ថានដែលស្ថិតនៅលើទ្វីបសាធារណរដ្ឋបនីយម
និងនៃទ្វីបស្ថានសួគ៌ បម្រុងទុកនៅជួបប្រជុំណាកន្លែងស្ថានសួគ៌ (លទ្ធផលសាធារណរដ្ឋបនីយម)
ឬប្រសិទ្ធភាពព្រះ (លទ្ធផលស្ថានសួគ៌ពិត)។ បន្ទាប់មក
ស្ថាននៃទាំងពីរនោះក៏រួមគ្នាជាមួយគ្នា ដែលចេញមកពីស្ថាននៃទាំងបុរាណវិទ្យា។

ដូចនេះ ស្ថាននៃពិភពលោកស្ថានសួគ៌ គឺជាស្ថាននៃភ្នំឡឯកលោក
ដែលជាកងទ័ពដ៏មហិមារបស់អសោយ និងជាទង់សញ្ញារបស់អសោយ
ដែលត្រូវបានលើកឡើងក្នុងសង្គត្តាមហាក្សត្រដ៏ល្អបំផុតរបស់ស្ថានសួគ៌

ជាមុននៃសហរដ្ឋអាមេរិក ហើយបន្ទាប់មកនៅក្នុងលោកិយ។ ដានីយ៉ែល ជំពូក ១១
ខទី ១០ កំណត់ចំណុចនៅក្នុងបុរាណសាស្ត្របរិសុទ្ធ
ដល់ការគ្រប់គ្រងបង្កើនឡើងវិញនៃបុរាណសាស្ត្រ។ សង្គមអឺរ៉ុបបានចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ
២០១៤ ប៉ុន្តែមិនមែននៃរូបភាពដល់ឆ្នាំ ២០២២ ទេ
ទើបរុស្ស៊ីចាប់ផ្តើមឈូកពានអឺរ៉ុបនៃ នៅឆ្នាំ ២០២៣
គឺមុនពេលឆ្នាំបន្ទាប់ពីឆ្នាំ ២០០១ មកលែងបានចាប់ផ្តើមព្រះរាជកិច្ចរបស់ខ្មែរ ក្នុងការ
ប្រកាសឲ្យរស់ឡើងវិញនូវអនុកថាសឡាយដែលបានទទួលការខកចិត្តលើកដំបូងរបស់ពួកគេ
តាមការបំពេញនៃកុមារប្រៀបប្រដូចអំពីកុម្មុយនីស្តបំបែកនៅឆ្នាំ ២០២០។ ដំបូង
ខ្មែរបានលើកឡើងនូវ «សំឡេង» មួយ ដល់ឥឡូវនេះកំពុងស្រុកនៅទីរហ័សសុចរិត។
នៅខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០២៣ សំឡេងនោះបានចាប់ផ្តើមស្រុក ហើយវាគឺជាសំឡេងដដែល
ដែលត្រូវបានលើកឡើងនូវដើមនៃចលនាកំណែទម្រង់របស់ទេវតាទីប៊ីននៅឆ្នាំ ១៨៨៨
ពីព្រោះព្រះយេស៊ូវតែងតែបែងចែកបញ្ចប់ដោយការចាប់ផ្តើម។

«សំឡេង» ដដែលស្រុកនៅក្នុងទីរហ័សសុចរិត បានចាប់ផ្តើមបន្តឡើង
ដោយលើកបង្ហាញវិវរណៈ ជំពូកទីមួយ ដល់ក្នុងនោះ ការរួមបញ្ចូលគុណវារ្យព្រះជាតិ
និងមនុស្សជាតិ ត្រូវបានកំណត់ថាជាវិវរណៈនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ជារិវរណៈមួយដែលត្រូវបានបើកសម្តែងឡើង មុនពេលការសាកល្បងត្រូវបិទបញ្ចប់។
ដានីយ៉ែលបានប្រទះវិវរណៈនោះនៅក្នុងជំពូកទីដប់ ដោយ
«និមិត្តរូបដែលបណ្តាលឲ្យយល់»។ ការរួមបញ្ចូលគុណវារ្យព្រះជាតិ និងមនុស្សជាតិ
នៅក្នុងខ្លួនវិវរណៈ កំណត់ឲ្យយល់ថាពួកគេពិតជាដំបូងបំផុត
ដោយផ្អែកលើការសាកល្បងនៃការលើកឡើងជាលើកដំបូង។
ការរួមបញ្ចូលគុណវារ្យព្រះជាតិ និងមនុស្សជាតិ
ដល់ជាការបោះត្រារបស់មួយសន្លឹកប្រាក់នោះ
ត្រូវបានសម្រេចដោយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ព្រះបន្ទូលនោះ
ត្រូវបានប្រទានពីព្រះរូបិកានៅព្រះរាជបុត្រា ដល់ខ្មែរបានបន្តទៅទេវតារបស់ខ្មែរ
ហើយបន្ទាប់មកទេវតានោះប្រគល់សារនោះទៅអ្នកកំណត់ជាមនុស្សម្នាក់។
ជំហានពីរដំបូង ត្រូវបានកំណត់ដោយព្រះជាតិ។ ជំហានទាំងពីរនោះមានលក្ខណៈពិសេសមួយ
គឺថា ជំហានទីពីរនៃព្រះជាតិ កំណត់ឲ្យយល់ថាពួកគេពិតជាដំបូងបំផុតរបស់ព្រះសាធារណៈ។
ជំហានពីរបន្ទាប់ ត្រូវបានកំណត់ដោយសត្វស្រឡាញ់ដល់ព្រះបាទបង្កើត។
ជំហានទីមួយគឺជាទេវតាមិនច្បាស់លាស់មួយរូប
ហើយការសម្តែងទីពីរនៃស្ថានព្រះហស្តបង្កើតរបស់ព្រះ
គឺជាអង្គគណនីដែលត្រូវបានប្រទានអំណាចឲ្យបង្កើតឡើងវិញតាមពូជរបស់ខ្លួន។
ជំហានទីបួននោះ ដល់កំណត់ឲ្យយល់ថាមនុស្សជាតិ នោះត្រូវយកសារនោះ
ហើយផ្សព្វផ្សាយទៅកាន់ពួកជំនុំទាំងឡាយ ដើម្បីឲ្យពួកជំនុំទាំងឡាយបាន «អាន និង
ស្តាប់» សេចក្តីទាំងនោះ ដល់បានសរសេរនៅក្នុងនោះ។

យើងនឹងបន្តការសិក្សានេះនៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

ការបើកសម្តែងនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដល់ព្រះបាទប្រទានដល់ខ្មែរ ដើម្បីបង្ហាញដល់
អ្នកបម្រើរបស់ខ្មែរអំពីអ្វីៗដែលត្រូវតែកើតឡើងក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ;
ហើយខ្មែរបានចាត់ទេវតារបស់ខ្មែរមកបញ្ចូលជាសេចក្តីនេះដល់យ៉ូហាន
ជាអ្នកបម្រើរបស់ខ្មែរ ដល់បានផ្តើមបន្ទាល់អំពីព្រះបន្ទូលនៃព្រះ
និងអំពីសុខភាពរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ និងអំពីអ្វីៗទាំងអស់ដែលគាត់បានឃើញ។
មានព្រះហើយ អ្នកដដែលអាន និងអ្នកទាំងឡាយដែលស្តាប់ពាក្យនៃទំនាយនេះ

ហើយកាន់តាមអ្វីៗដែលមានសរសេរនៅក្នុងនោះ
ដុបិតពលេរលោនោះដិតមកដល់ហើយ។ យ៉ូហាន
ផ្សំទៅកាន់ក្រុមជំនុំទាំងប្រាំពីរនោះអាស៊ី សូមព្រះគុណ និងសច្ចក្រឹតសុខសានុត
មានមកដល់អូនករណីគុណ ពីព្រះអង្គគង់លែមាននៅ បុរាណមកហើយ
និងដល់នឹងយាងមក; និងពីព្រះវិញ្ញាណទាំងប្រាំពីរ ដែលនៅមុខបល្ល័ង្ករបស់ទ្រង់;
ហើយពីព្រះយស្មើគ្រីស្ទ ដែលជាសាក្សីសូមោះក្នុង
ជាព្រះរាជបុត្រច្បាប់ពីក្នុងចំណោមមនុស្សសុលាប់
និងជាព្រះអម្ចាស់លើសត្វចង្វាយនៃនៃដី។ ដល់ទ្រង់ដែលមានសុរាជ្យយើង
ហើយមានលាងសម្បត្តិយើងពីអំពើហាបរបស់យើង
ដោយព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់ ហើយមានតាំងយើងឲ្យជាសត្វច
និងជាសង្គមសម្រាប់ព្រះ គឺជាព្រះបិតារបស់ទ្រង់ សូមសិរីល្អ និងអំណាចគ្រប់គ្រង
មានដល់ទ្រង់អស់កល្បជានិច្ចចតុរ្យ។ អាម៉ែន។ មើលចុះ ទ្រង់យាងមកជាមួយពពក;
ហើយក្នុងកែវគ្រប់គ្រាន់នឹងយើងទ្រង់ សូមបិតាអូនកង់លែមានចាក់ផ្សព្វផ្សាយទ្រង់ផងដែរ;
ហើយគ្រប់ជំនាន់ពូជពង្សនៃលោកនៃដី នឹងឮឮយំដោយព្រោះទ្រង់។ ម៉ែនហើយ
អាម៉ែន។ ព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលថា៖ «ខ្ញុំជាអាល់ហ្វា និងអូមេហ្គា ជាដើម
និងជាចុងក្រោយ» គឺព្រះអង្គគង់លែមាននៅ បុរាណមកហើយ និងដល់នឹងយាងមក
ជាព្រះដ៏មានព្រះចេស្តាគ្រប់យ៉ាង។ ខ្ញុំ យ៉ូហាន ដែលក៏ជាបងប្អូនរបស់អូនករណីគុណ
និងជាអូនក្រុមចំណែកក្នុងទុក្ខខវេទនា និងក្នុងនគរ
និងក្នុងការអត់ធ្មត់របស់ព្រះយស្មើគ្រីស្ទ មាននៅលើកោះដែលហៅថា ប៉ាត្រុមុស
ដោយព្រោះព្រះបន្ទូលនៃព្រះ និងដោយព្រោះសក្ខីភាពរបស់ព្រះយស្មើគ្រីស្ទ។
នៅថ្ងៃនៃបងប្អូនអម្ចាស់ ខ្ញុំសូមថ្វាយទៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណ
ហើយមានព្រះសង្ឃឹមយល់ខាងក្រោយខ្ញុំ ដូចជាសំឡេងគ្រឿងកំពុងមានបន្ទូលថា៖
«ខ្ញុំជាអាល់ហ្វា និងអូមេហ្គា ជាអូនកង់បូង និងជាអូនកង់ចុងក្រោយ» ហើយថា៖
«អ្វីដែលអូនកង់យើង ចូរសរសេរទុកក្នុងសៀវភៅមួយ
ហើយផ្សំទៅកាន់ក្រុមជំនុំទាំងប្រាំពីរនោះអាស៊ី គឺទៅអភេស្វេ ទៅសូម៉ាលីណា
ទៅព្រីកាម៉ូស ទៅធីយ៉ាទីវា ទៅសាឌីស ទៅភីឡាឌីលេភា និងទៅឡៅឌីស»។ វិររណៈ
១:១-១១។